

POSUDEK K MAGISTERSKÉ DIPLOMOVÉ PRÁCI STUDENTKY BC.LINDY VRÁNOVÉ

Linda Vránová se ve své opravné diplomové práci rozhodla opět konfrontovat své designérské zkušenosti a talent s fenoménem světla. Tentokrát prostřednictvím geograficky tradičního média českého skla. Obojí je z pohledu historické sklářské tradice formované významnými osobnostmi v celosvětovém kontextu a častému reinterpetování v současných designérských studiích těžké uchopit originálně, inovativně a jinak, než-li to je zvykem. V rámci své diplomové práce prezentuje závěsné a solitérní svítidlo, které konzultuje s designéry/technology firmy Preciosa a realizuje prostřednictvím špičkových sklářů a brusičů. Tato spolupráce se projektuje jak v estetice výsledného designu, tak v dokonalosti provedení.

Hlavní tvůrčí proces je konzultován především s odborníky firmy Preciosa Lighting. Rozpor s ateliérovou estetikou a uvažováním nastává zejména s klasifikací designu a jeho cílením na konkrétní prostor nebo daného uživatele/ uživatelského prostředí. Linda svítidla prezentuje a označuje termínem „umělecký artefakt“. V rámci umění lze dohledat řadu paralel a osobností, které dlouhodobým tvůrčím procesem došly k podobné estetice, využívajíce k vyjádření obsahu a formy shodné principy. U uměleckého díla je však podstatné hledat širší paralely a vazby.

Formální stránce, která je tvarově eliminována do dokonalosti formátu vejce, nelze nic vytknout. Dělení hmot je logické a dáno nutností rozebrání tvaru. Broušený tvar odkazuje k tradici a je nosným a signifikantním prvkem celé kompozice. Díky pokovení se v povrchu svítidla reflektuje okolní prostředí a zároveň s rozsvícením umělého světelného zdroje akcentuje broušený vzor uvnitř. Toto propojení je v rámci tohoto designu zásadní a z pohledu současných sklářsko-designérských etud ne příliš časté. Pokovené „vejce“ do sebe absorbuje okolní prostor a zároveň díky projekci broušeného vzoru mění charakteristiku prostoru, ve kterém je umístěno. Tento dialog, napětí a nevšední prostorové vztahy jsou v rámci velmi strohé rešerše ponechány stranou. Fotografie, na kterých jsou finální produkty prezentovány, jsou efektní, ale mimo cílený koncept, určení a charakter „produktu“.

Jde primárně o svítidla – luxusní objekty, které budou s nejvyšší pravděpodobností součástí reprezentativního interiéru, nebo o světelné objekty, které bude Linda v kontextu lightartu nebo site specific prezentovat jako zmíněný artefakt? Do jaké míry je hyperstrukturální charakter procesů, které generují pokovené světelné objekty, pro Lindu vědomý? Z rešerše a charakteru projektu to není patrné. Byla by škoda tyto, z našeho pohledu zdařilé světelné objekty kategorizovat a ponechat ve škatulce luxusních svítidel.....

Při koncentrované interpretaci může Linda ze svých „světelných objektů“ dostat podstatně více a současnou laťku českého skla posunout...

Diplomovou práci studentky Lindy Vránové i přes zmíněné připomínky ke koncepci projektu hodnotíme pro celkovou dotaženost a přesvědčivý výstup vázaný spoluprací s výrobcem známkou: Výborně – A

